Δικηγορικόν γραφείον Γεώργιου Παπαιωάννου
Θεσπρωτία 1

ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

Ἠπειρωτικὴ ἐφημερὶς ἐκδιδομένη ἐν Ἠγουμενίτσῃ - ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935-Περίοδος Δ' Ἀριθμὸς φύλλου 359|237 | ΣΑΒΒΑΤΟΝ 31 Δεκεμβρίου 1960 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ | ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν δρ.	300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὀργαν. »	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία »	50
» » » ἑξάμ. »	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν δρ.	1.50
Κοινωνικὰ . . . »	15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία:
Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην
Ἠγουμενίτσαν

ΟΙ ΘΕΣΠΡΩΤΟΙ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΛΛΗΝΕΣ!

Ἀποτελεῖ Νόμο φυσικὸ νὰ ἀγαπᾶ ὁ καθένας περισσότερο, νὰ συγκινεῖται περισσότερο, νὰ σκέπτεται νοσταλγικὰ τὸν τόπον ποὺ γεννήθηκε, ποὺ εἶδε τὸ πρῶτο φῶς, ποὺ ἔχει πάντα στὴν μνήμη του τὶς πρῶτες ἐντυπώσεις τῆς παιδικῆς του ζωῆς, ποὺ πάντα τὸν συγκινοῦν καὶ ὕστερα ν' ἀγαπᾶ οἱανδήποτε ἄλλη πατρίδα, τὴν ὁποία οἱ ἀνάγκες τῆς ζωῆς ἐδημιούργησαν.

Καὶ ἂν μὲ τὴν νέα πατρίδα του ἐδημιούργησε δεσμοὺς φυσικοὺς, ἠθικούς, πνευματικούς καὶ ἀπέκτησε παιδιά, τὰ μέν παιδιὰ θὰ θεωροῦν πατρίδα των τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκαν καὶ νοσταλγία γιὰ τὸν τόπο ποὺ γεννήθηκε ἡ μάννα καὶ ὁ πατέρας θὰ εἶναι μικρὴ καὶ σκιώδης ἀφ' οὗ προσωπικὰ ἀγνοοῦν τὸν τόπο αὐτόν, οἱ δὲ γονεῖς, ὅσα δήποτε πλούτη καὶ χλιδὴ τοὺς παρέχει ἡ νέα πατρίδα, θὰ σκέπτωνται πάντα τὸ χωριὸ ποὺ γεννήθηκαν καὶ μὲ τὸ ὁποῖον τοὺς συνδέουν ἡ ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς των ζωῆς. Στὸν φυσικὸ τοῦτον Νόμον ὑπακούουν οἱ ξενητευμένοι καὶ ξεκινοῦν ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ ἔρχονται στὰ γηράματα στὴν γεννέτειρά τους, εἴτε γιὰ νὰ ζήσουν τὰ ὑπόλοιπα λίγα χρόνια τῆς ζωῆς μὲ στερήσεις καὶ ἄνευ τῶν ἀνέσεων ποὺ τοὺς παρεῖχε τὸ Γοῦστερ, ἡ Οὐάσιγκτων, ἡ Νέα Ὑόρκη, τὸ Κάϊρο, ἡ Πόλι, εἴτε γιὰ νὰ ἰδοῦν, εὐλαβεῖς προσκυνηταί, τὸν τόπο αὐτὸν καὶ νὰ ξαναγυρίσουν πάλι στὴν δεύτερη Πατρίδα, μὲ τὴν ὁποία τοὺς συνέδεσε τὸ συμφέρον. Καὶ ἐκεῖ ὅμως, παραδίδοντες τὸ πνεῦμα στὸν ὕψιστο, τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, τὶς στρέφουν πρὸς τὴν γεννέτειρά των, καὶ πεθαίνουν μὲ τὶς ἀναμνήσεις τους γι' αὐτήν.

Τὸν φυσικὸ τοῦτο Νόμο ἀγνοοῦν ἢ προσποιοῦνται ὅτι ἀγνοοῦν πολλοί. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ὁ κ. Σταυρόπουλος καὶ ὁ Ἱεροκῆρυξ καὶ ὁ Δεσπότης καὶ ὁ καθένας ὁ ὁποῖος δὲν ἐρμήνευσε ὀρθῶς τὶς σκέψεις καὶ τὰ αἰσθήματά μας, ὅταν, μαθόντες ὅτι ὁ Ἱεροκῆρυξ ἠμφισβήτησε τὴν ἐθνική μας συνείδησιν ἐξ αἰτίας τῆς ὁμιλουμένης Ἀλβανικῆς γλώσσης. Ἡ μητρικὴ γλῶσσα εἶναι πάντοτε προσφιλὴς ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι. Συνδέεται μὲ τὴν ὑπόστασι τοῦ ἀνθρώπου, μὲ τὴν ζωή του, τὶς ἀναμνήσεις. Μόλις ἕνας Μενιδιάτης συναντᾶ συνσπουδαστὴν στὸ ἐξωτερικὸ ἀλβανόφωνο Ἠπειρώτη καὶ σχετίζεται μαζί του, θὰ ἀρχίση νὰ ὁμιλῆ καὶ θὰ εὐχαριστεῖται νὰ ὁμιλῆ μαζί του Ἀρβανίτικα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Βλαχόφωνοι Ἠπειρῶτες ἐπιστήμονες ποὺ ζοῦν στὴν Ἀθήνα, μόλις δοῦν συμπατριώτη των τοὺς ἀρέσει νὰ ὁμιλοῦν μαζί τους Βλάχικα. Τὸ ἴδιο κάνουν καὶ τὸ ἴδιο συμβαίνει μὲ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους σ' ὅποια ἐθνικότητα ἀνήκουν. Καὶ ἀκριβῶς διότι εἶναι προσφιλὴς ἡ μητρική τους γλῶσσα, γι' αὐτὸ καὶ δὲν σβύνει εὔκολα, ἀλλὰ μὲ τὴν πάροδο αἰώνων.

Ἀγνοοῦν ὅτι, στὴν Καλαβρία τῆς Ἰταλεῖας, ὁμιλεῖτε ἀκόμη ἡ παρεφθαρμένη ἑλληνικὴ γλῶσσα στὶς πόλεις καὶ χωριὰ ἑλληνικά, ποὺ ἔγιναν ἤδη ὁριστικὰ ἰταλικὰ καὶ ὅτι μέχρι πρό τινος διατηροῦσαν τὸ ὀρθόδοξο δόγμα καὶ ἐσχάτως ἀνεγνώρισαν τὸν Πάπα.

Ὕστερα ἀπὸ τὶς γενικὲς αὐτὲς παρατηρήσεις φθάνουμε στὸ θέμα ποὺ μᾶς τὶς ἐνέπνευσε. Γεννηθήκαμε στὸ Καστρί, μεγαλώσαμε ἐκεῖ. Ἐμάθαμε ὡς μητρικὴ γλῶσσα τὴν ἀλβανική. Μαζὶ μὲ τὴν ἀλβανικὴ, ἡ ἀγράμματη μάννα μας, ἡ γιαγιά μας, μᾶς μάζευε τὰ δακτυλάκια μας νὰ μάθουμε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ. Καὶ ἀποκτήσαμε τὴν Χριστιανικὴ συνείδησι. Οἱ ἴδιες ποὺ δὲν ἤξεραν γρὶ ἑλληνικὰ μᾶς μιλοῦσαν γιὰ τὴν ἑλληνικὴ πατρίδα καὶ μᾶς ἐνεφύσησαν τὸ μῖσος κατὰ τῶν Τούρκων. Μᾶς φανάτιζαν ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐναντίον τους. Μᾶς ἔδειχναν ἀργότερα τὸ Σχολεῖο, ποὺ τὸ εἶχε φκιάξη ὁ πάππος μας, ὁ οἰκονόμος Ἀναστάσιος, ὅπως γράφει ἡ σωζομένη ἐπιγραφὴ στὴν πλάκα τῆς πόρτας τοῦ Σχολείου. Ὁ ἴδιος ἐδίδασκε πρῶτα, ὕστερα ὁ γυιὸς του, ὁ παπποῦς μου, στὸ Σχολειὸ αὐτὸ ἑλληνικὰ γράμματα. Ἑκατοντάδες δασκάλων, προερχομένων ἀπὸ τὰ Σχολεῖα Καστρίου καὶ Ἁγίου Βλασίου, ἐδίδαξαν ἐπὶ ἕνα καὶ πλέον αἰῶνα τὰ ἑλληνικὰ γράματα σ' ὁλόκληρη τὴν Θεσπρωτία.

Ἀργότερα ὅταν μεγάλωσα, στὴν πλούσια βιβλιοθήκη, βρῆκα χειρόγραφα τοῦ προσπάπου μου. Μοῦ ἔκαναν ἐντύπωση. Γιατὶ οὔτε μιὰ λέξι δὲν βρῆκα ἀνορθόγραφη. Καὶ διερωτῶμαι καὶ σήμερα ἀκόμη ποῦ τἄμαθε τόσα γράμματα, ὥστε νὰ μὴ κάμνη λάθη συντακτικὰ καὶ γραμματικά τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ἀφ' οὗ σήμερα δάσκαλοι μὲ δίπλωμα Παιδαγωγικῆς Ἀκαδημίας καὶ πολυετῆ πεῖρα, δυσκολεύονται στὴν ὀρθογραφία. Ἔτσι μὲ τὸ Σχολεῖο καὶ τὴν οἰκογένεια διαμορφώθηκε ἡ ἐθνικὴ συνείδησι ὅλων μας. Καὶ οἱ ἡρωΐδες τοῦ Σουλίου τὴν Ἀλβανικὴ ὡμιλοῦσαν. Καὶ ὁ καλόγηρος Σαμουὴλ τοῦ Κιουγκίου τὸ ἴδιο.

Τὰ χρόνια τῆς ἐφηβικῆς ζωῆς μου τὰ πέρασα στὸ χωριό μου. Τὸ Σχολαρχεῖο τοῦ χωριοῦ μου ἐτελείωσα πρῶτα καὶ προχώρησα παρὰ πέρα. Ἔζησα μέχρι 15 ἐτῶν στὸ χωριό μου. Ἔβλεπα τὴν ζωὴ τῶν σκλαβωμένων. Ἤκουσα οἰμωγὲς τῶν ραγιάδων. Εἶδα μπροστὰ στὸ σπίτι μου σκοτωμένο χωροφύλακα Τουρκαλβανὸ καὶ ἄλλον λαβωμένον ἀπὸ τὴν μάχη ποὺ ἔγινε μ' ἕνα γενναῖο παλληκάρι. Εἶδα τοὺς Χριστιανοὺς νὰ καθαρίζουν τ' ἄρματα, ἔτοιμοι νὰ πέσουν μέχρις ἑνὸς εἰς περίπτωσι ποὺ οἱ ἐξαγριωθέντες ντόπιοι Τοῦρκοι ἀπεφάσιζαν νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν θάνατο τοῦ χωροφύλακα, ἀπ' τοῦ Ραγιᾶ τὸ βόλι. Ἔμαθα ποὺ κάηκαν στὸν πόλεμο τοῦ 1912 πολλὰ Χριστιανικὰ χωριὰ στὸν τόπο μας. Ἔβλεπα νὰ πωλοῦνται στὴν ἀγορά μας ροῦχα γυναικεῖα καὶ ἀνδρικὰ, ποὺ εἶχαν πλατσικολογήση οἱ Τσάμηδες, ποὺ εἶχαν κάψη τὰ χωριά μας. Ἐμάθαινα στὰ 15 χρόνια ποιὸν ἐσκότωσαν στὸ τάδε χωριό Χριστιανὸ οἱ Τσάμηδες. Ἐμάθαινα κι' ἔβλεπα καὶ διδασκόμουνα τὶς θυσίες τοῦ τόπου τούτου γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν θρησκεία μας. Καὶ τὸ μῖσος καὶ ἐμοῦ καὶ τῶν συμπατριωτῶν μου ἐγιγάντωνε μέσα μας κατὰ τῶν Τουρκοτσάμηδων καὶ τῶν βαρβάρων κατακτητῶν. Καὶ ἂς μιλούσαμε τὴν γλῶσσα τους. Οἱ Τσάμηδες παρὰ τὴν γλῶσσα, μᾶς θεωρούσανε πάντα Γκιαούρηδες! Καὶ μᾶς μισοῦσαν καὶ τοὺς μισούσαμε. Καὶ μετὰ ποὺ ἐλευθερωθήκαμε ἀπὸ τὸν ξένο ζυγὸ καὶ πολεμήσαμε γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν κατοχὴ ποὺ ὑπέστημεν ἀπὸ τοὺς Τσάμηδες μαρτύρια, καταστροφὲς φόνους, πυρπόλησι πόλεων καὶ χωρίων, δὲν κάμφθηκε ἡ ἐθνικὴ συνείδησι.

Μάταια οἱ Τουρκοτσάμηδες προσπαθοῦσαν νὰ προσαρτίσουν τὴν Θεσπρωτία στὴν Ἀλβανία. Παρὰ τοὺς φόβους οἱ Χριστιανοὶ ἀντέδρασαν. Καὶ ἔρρεε τὸ αἷμα τους ποταμηδόν. Ἡ Ἀλβανικὴ μητρικὴ γλῶσσα, τὴν ὁποία ἐπεκαλοῦντο οἱ Τουρκοτσάμηδες καὶ 2—3 προδότες, δὲν ὑπῆρξε ἱκανὴ νὰ ἀλλάξη τὸ ἐθνικὸ φρόνημα τῶν μαρτυρούντων στὰ χρόνια τῆς κατοχῆς Χριστιανῶν.

Καὶ ὕστερα ἀπ' αὐτὰ ὑπῆρξαν Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι, δίδοντες σημασία μεγάλη στὴν γλῶσσα, ἐτόλμησαν ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ μᾶς εἴπουν ὅτι δὲν ἔχομε ἐθνικὴ συνείδησι ἑλληνική! Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ ἐξεγερθῆ ἡ συνείδησίς μας καὶ νὰ μὴ καυτηριάσουμε τὴν πρᾶξιν των; Πῶς ἦτο δυνατὸν ν' ἀνεχθῶμεν μιὰ τέτοια βαρειὰ ὕβρι ἐναντίον τοῦ μαρτυρικοῦ τούτου τόπου; Θὰ εἴμεθα ἀνάξιοι νὰ φέρουμε τὸ ὄνομα τοῦ Ἕλληνος ἀξιωματικοῦ καὶ τοῦ Ἕλληνος Θεσπρωτοῦ, ἐὰν ἐσιωπούσαμε. Θὰ ἦτο ὡσὰν νὰ παραδεχόμασθε ὅτι πράγματι δὲν εἴμεθα Ἕλληνες.

Θὰ ἔπρεπε ἐκεῖνοι ποὺ ἐστράφησαν ἐναντίον μας καὶ ἐκεῖνοι ποὺ μᾶς ἔκριναν, νὰ μποῦν στὴν δική μας ψυχολογία γιὰ νὰ νοιώσουν πόσο βαρειὰ πληγώθηκε ἡ ψυχή μας ὅταν μάθαμε τὶς ὕβρεις. Καὶ πόσο δικαιολογημένη ὑπῆρξε ἡ ἀγανάκτησι. Ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν νὰ μποῦν. Γιατὶ δὲν γεννήθηκαν στὴν μαρτυρικὴ αὐτὴ περιοχὴ καὶ δὲν ἔζησαν τὴν ζωή μας γιὰ νὰ τὴν νοιώσουν. Καὶ σήμερα ἀκόμη καὶ μετὰ τὰ γενόμενα ἡ στάσι των εἶναι προκλητική. Γιατὶ ὁ τολμήσας ν' ἀμφισβητήση τὴν ἐθνική μας συνείδησι, τολμᾶ νὰ ἐμφανίζεται προκλητικώτατα, ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ κηδεμόνος του, ὡς κῆρυξ τοῦ Θείου λόγου καὶ νὰ διαβιοῖ ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡσὰν νὰ μὴ εἶδον τὴν ὁμαδικὴ ἐξέγερσι τῶν κατοίκων τῆς Θεσπρωτίας ἐναντίον τους κατὰ τὴν πολύκροτον δίκην. Αἱ διακηρύξεις καὶ τὰ ψηφίσματα ὑπὲρ τῆς ἑλληνικότητος τοῦ τόπου μας δὲν συγκινοῦν τὸν λαόν μας. Τὸν συγκινεῖ ὅμως βαθύτατα κάθε ὑπαινιγμὸς, ὁποθενδήποτε προερχόμενος, ποὺ θίγει τὴν εὐαίσθητη χορδὴ τῆς ψυχῆς του, τὸ ἐθνικὸν συναίσθημα. Γιατὶ βαθειὰ εἶναι ριζωμένο στὴν ψυχή τους. Διότι δὲν αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ ἐμφυσήσουν ἄλλοι στὴν ψυχή τους τὸν πατριωτισμό. Τὸν ἔχουν ἔμφυτο. Καὶ εἰς μεγάλο ἀπόθεμα, ὥστε νὰ ἠμποροῦν νὰ κάμουν καὶ ἐξαγωγὴ τοῦ περισσεύματος...

Περὶ αὐτοῦ ἂς μὴ ἀμφιβάλλουν ὅσοι βλέπουν ἐθνικοὺς κινδύνους εἰς τὴν ὁμιλουμένην γλῶσσαν. Καὶ ἂς ἡσυχάση ἡ ἐκ τῆς γλώσσης ἐξεγειρομένη ἐθνικὴ τους συνείδησις, ἂν ἐκ τοῦ λόγου τούτου κινοῦνται. Οἱ Θεσπρωτοί, οἱανδήποτε γλῶσσαν καὶ ἂν ὁμιλοῦν θὰ εἶναι πάντοτε Ἕλληνες. Οἱ πρῶτοι μάλιστα Ἕλληνες. Τὸ Κιοῦγκι, τὸ Ζάλογγο καὶ τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς κατοχῆς καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἀντίστασις μαρτυροῦν περὶ αὐτοῦ. Καὶ πλέον εὐγλώττως οἱ ἀπειράριθμοι τῶν προσφιλῶν μας νεκρῶν τάφοι, σ' ὁλόκληρη τὴν Θεσπρωτία. Τὸ μνημεῖον τῶν 49 μαρτύρων τῆς Παραμυθίας, πρὸς τὴν ἱερὰν μνήμην τῶν ὁποίων ἠσέβησαν 2—3 Παραμυθιῶτες, ἀποτελεῖ τὴν τραγικώτερη ἀπόδειξι.

Ὅσοι ὀργάνωσαν τὴν ἐναντίον μας ἐξοντωτικὴ ἐκστρατεία, ἂς ἀναγνωρίσουν τίμια καὶ ἀνδρικὰ τὴν πλάνην των καὶ ἂς δείξουν δι' ἔργων τὴν μεταμέλειαν. Θὰ ἐξυψωθοῦν εἰς τὴν συνείδησίν μας. Ἀλλ' ἂς μὴ προσπαθοῦν νὰ μετατοπίζουν τὰς εὐθύνας των ἢ νὰ ἐπιρρίπτουν εἰς βάρος ἄλλων ταύτας, τώρα ποὺ ἀντελήφθησαν πόσο ἄστοχα ἐνήργησαν καὶ πόσον βαρὺ ὑπῆρξε τὸ ὀλίσθημά τους. Κατεδικάσθημεν ἡμεῖς, ἀλλ' ὁ Θεσπρωτικὸς λαὸς κατεδίκασεν ἠθικῶς τοὺς ἐναντίον μας συνωμοτήσαντας καὶ συντόμως τὰ ὀνόματά των θὰ ἔλθουν εἰς τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ ἡ Δικαιοσύνη θ' ἀσχοληθῆ μὲ τὶς πράξεις των.

Ι. Κ. Ο.

ΑΙ ΕΥΧΑΙ ΜΑΣ

Δι' ἅπαντας τοὺς φίλους, συμπατριώτας καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐν γένει ἀπευθύνομεν τὴν εὐχὴν πρὸς τὸν ὕψιστον νὰ εἶναι δι' αὐτοὺς καὶ τὰς οἰκογενείας των αἴσιον καὶ εὐτυχὲς τὸ Νέον Ἔτος 1961 καὶ ν' ἀποβῇ ἔτος οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως, ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς ἐξυψώσεως καὶ πολιτικῆς ἐξυγιάνσεως τοῦ τόπου, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν πηγὴν τῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ.

Πρὸς ἅπαντας τοὺς ἑορτάζοντας τὴν ἑορτὴν Ἁγίου Βασιλείου, Θεοφανείων καὶ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, ἀπευθύνομεν τὴν εὐχὴν νὰ ἑορτάσουν χρόνια πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

Η «ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ»

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 1960

«Ἔσπασε τὸ πόδι του» τὸ 1960. Ὁ ἀπολογισμὸς εἶναι θλιβερός, θλιβερώτατος. Ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις ἐχειροτέρευσε δι' ὅλας τὰς κατωτέρας καὶ μέσας κοινωνικὰς τάξεις. Ὁ Τιμάριθμος ἀνῆλθε μὲ τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν. Εἰς χαμηλὴν τιμὴν τὰ λιγοστὰ γεωργικὰ προϊόντα ποὺ παρήχθησαν ἐφέτος. Εἰς ὑψηλὰς τιμὰς τὰ βιομηχανικὰ προϊόντα, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκη ὁ ἀγρότης. Κρίσις μαστίζει τὴν κτηνοτροφίαν. Οἱ κτηνοτρόφοι πέγονται. Οἱ ἐπαγγελματίαι, ἔμποροι, βιοτέχναι εὑρίσκονται ἐν ἀπογνώσει. Παντοῦ διαμαρτύρονται τὰ γραμμάτιά των. Πολλοὶ χρεωκοποῦν. Οἱ ἐργάται ἐργασίαν δὲν εὑρίσκουν. Καὶ δὲν μποροῦν νὰ ἐξοικονομήσουν τὸ ψωμὶ τῶν οἰκογενειῶν των. Οἱ ὑπάλληλοι, οἱ συνταξιοῦχοι, οἱ μισθοσυντήρητοι ὑποφέρουν. Ρεκόρ ἀπεγιῶν εἰς ὅλας τὰς τάξεις κατὰ τὸ 1960, εἰς ἔνδειξιν διαμαρτυρίας, διὰ τὴν μὴ ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των. Καὶ αἱματηραὶ συγκρούσεις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν ὀργάνων τῆς τάξεως. Ἡ οἰκονομικὴ ἐν γένει ἐξαθλίωσις ἐπεξετάθη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς μεγάλην ἔκτασιν.

Ἔπειτα τὰ σκάνδαλα, αἱ ὑποπτοι συμβάσεις, ἡ εὐμάρεια ὑπουργικῶν συγγενολογιῶν, τὰ χασίς, τὸ ἀλουμίνιον, οἱ ἐργολάβοι καὶ τόσα ἄλλα κι' ἄλλα, μαρτυροῦν τὴν ἀθλιότητα εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς, τῶν ὁποίων κληρονομεῖ ὁ καινούργιος χρόνος ἀπὸ τὸν ἀπελθόντα χρόνον. Φρικτὴ κληρονομία, ἡ ὁποία προκαλεῖ τὴν ἀγωνία τοῦ λαοῦ διὰ τὴν αὔριον. Εἰς μάτην ἀναζητεῖ ὁ λαὸς τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ μέσον τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἐξόδου ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον ποὺ ἔχει δημιουργηθῆ. Τὴν ἐλπίδα αὐτὴ δὲν τὴν βλέπει εἰς τὸν ὁρίζοντα. Θὰ τὴν ἔβλεπε ἂν ἐπίστευε ὅτι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διευθύνουν τὰς τύχας του εἶχον μεγαλυτέραν συναίσθησιν τῶν εὐθυνῶν καὶ αἱ προσπάθειαί των δὲν θὰ ἐξηκολούθουν νὰ εἶναι παρελκυστικαὶ καὶ ἐμβαλωματικά. Ἐὰν ἔβλεπον τοὺς ὑπευθύνους ἀγωνιῶντας διὰ τὴν ἀνεύρεσιν τῶν λόγων τῆς σημερινῆς ἐξαθλιώσεως καὶ τὴν ἐξεύρεσιν τῶν μέσων θεραπείας τοῦ κακοῦ. Καὶ τὴν κατάστασιν ἐπιτείνει ἡ φειδὼ τῆς παροχῆς συντάξεως εἰς τοὺς ἀγρότας, ἡ ὁποία ἐπέτρεψε τὴν δικαιολόγησιν τῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν ἐπιβολὴν νέων βαρυτάτων φορολογιῶν, τῶν ὁποίων τὸ μεγαλύτερον βάρος πίπτει ἐπὶ τῶν ὤμων τῶν κατωτέρων λαϊκῶν τάξεων, χωρὶς κἂν τὴν ἐλπίδα ὅτι ὄντως οἱ ἀγρόται θὰ λάβουν σύνταξιν πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν γηρατείων των, τῶν ὁποίων καὶ ἂν τὴν πάρουν, οὐσιαστικῶς δὲν πρόκειται νὰ ἴδουν βελτιουμένην τὴν κατάστασιν, διότι ἡ ὠφέλεια θὰ ἔχη ἐξουδετερωθῆ ἀπὸ τὴν ὑπερτίμησιν τῶν εἰδῶν, τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ὁ λαός.

Ὑπὸ συνθήκας ἀπογνώσεως ὑποδέχεται ὁ λαὸς τὸ νέον ἔτος 1961. Εἶθε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ πραγματοποιηθοῦν τὰ ὄνειρά του καὶ νὰ δημιουργηθοῦν προϋποθέσεις μιᾶς καλυτέρας αὔριον. Τὸ 1961 εἶθε νὰ σημάνη τὴν βελτίωσιν τῶν ὅρων διαβιώσεως τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀνάρρωσίν του ἀπὸ τὰς ἀσθενείας ποὺ τὸν μαστίζουν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἀνθρωπίνης δραστηριότητος. Ζοφερὰ εἶναι βεβαίως ἡ κατάστασις. Οἱ λαοὶ ὅμως δὲν ἀπελπίζονται. Διότι βασιζόμενοι εἰς τὰς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς των δυνάμεις, ὀφείλουν νὰ παλαίσουν καὶ ν' ἀντιδράσουν. Καὶ τοιαύτας δυνάμεις διαθέτει ἀφθόνους ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ὥστε νὰ εἶναι ἡ ἐλπὶς βάσιμος ὅτι θὰ καταγικήσωμεν τὰς δυσχερείας καὶ θὰ δημιουργήσωμεν καλυτέρας ἡμέρας διὰ τὸν ἀγωνιῶντα καὶ πεινῶντα λαόν μας. Οἱ ἰθύνοντες ὅμως τὰς τύχας του ὀφείλουν νὰ ἐξυπνήσουν. Ὀφείλουν νὰ συνέλθουν καὶ ν' ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ ὑπάρχουσα κατάστασις, ἀφορήτως καταθλιπτική, παρατεινομένη, μᾶς ὁδηγεῖ πρὸς τὴν πόλωσιν. Ἐκτὸς ἐὰν πιστεύουν ὅτι μὲ τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα, τὰ διαφωτιστικὰ ἔντυπα, ἀφορισμοὺς καὶ ἀπειλὰς ἀπὸ τὸν Ἄμβωνα τῆς Ἐκκλησίας, δύνανται ν' ἀποτραπῆ ὁ κίνδυνος. Ὅμως ἡ πεῖρα ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοιούτων μέτρων, ἐπὶ μίαν δεκαετίαν καὶ πλέον, ἀπέδειξεν ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα ὁδηγοῦν κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν πόλωσιν, πρὸς τὸν κομμουνισμόν. Καὶ τοῦτο διότι κατὰ τὴν δεκαετίαν αὐτὴν εἰς οὐδὲν συνέβαλον. τὰ μέτρα ταῦτα διὰ τὴν ἀπαγκιστρωσιν τῶν μαζῶν ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ περιορισμὸν τῆς δυνάμεώς του εἰς τὰ φυσικά του πλαίσια. Τοὐναντίον τὸν ἐδυνάμωσαν πολὺ πέραν τῶν φυσικῶν του διαστάσεων. Καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα κρίνονται ἀνεπαρκῆ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ, δὲν ἀπομένει εἰμὴ ἡ μεταβολὴ τοῦ συστήματος καὶ τῶν μεθόδων. Καὶ μέθοδος ἀποτελεσματικὴ καὶ σύστημα ὁλοκληρωμένον ἀποτελεῖ μόνον ἡ βελτίωσις τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, ἡ ἴση μεταχείρισις τῶν πολιτῶν καὶ ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη καὶ ἐλευθερία. Οὔτε ἡ βία, οὔτε αἱ πιέσεις προάγουν τὸν σκοπόν. Δημιουργοῦν ἀντιθέτως δυσμενεῖς κλίμα ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔθνους καὶ τῆς καθεστηκυῖας τάξεως.

Ι. Κ. Ο.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1961

Ἅγιος Βασίλης ἔφθασε καὶ τὸ 61.
Κάθησε καὶ μᾶς μοίρασε, τὰ δῶρα ἕνα - ἕνα.
Ἄρχισε καὶ τὰ μοίρασε, ἀπ' τοῦ μηνὸς τὴν πρώτη,
Καὶ μὲ φωτογραφία τοῦ Οἰκονομίδη, ἔδωσε στὸν Δεσπότη.
Νὰ τὴν κρεμάση στὸν ὀντᾶ, τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς,
καὶ συνδρομητὴ τὸν ἔκανε, τῆς «ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗΣ».
Κάστανα κι' ἄλλα πολλά, τοῦ ἔφερε ἀπὸ τὴν Κρήτη,
νὰ τὰ μοιράση στοὺς φτωχοὺς, μὲ τὸν Ἀρχιμανδρίτη.
Εἰς τὸν κ. ΤΣΙΡΚΙΝΙΔΗΝ, τὸν Νομάρχην μας,
τοῦ ἔδωσε πολλὲς πιστώσεις,
νὰ κάμη ἔργα, στὸν Νομό, καὶ τοῦ εἶπε παντοῦ, νὰ δώσης.
Εἰς ὅλες τὶς Κοινότητες, ἔργα, δρόμους νὰ κάμουν,
τὴν Κρατικὴ τὴ μέριμνα, κι' αὐτὲς νὰ καταλάβουν.
Στὸν Δήμαρχό μας ἔδωσε, σχέδιον γιὰ τὴν πόλι,
μὲ ρυμοτομία σύγχρονη, νὰ τὴν ζηλεύουν ὅλοι.
Εἰς τοὺς Ἐθνοπατέρες μας, τὸν ΝΙΚΟ καὶ τὸν ΣΤΡΑΤΟ,
δῶρα πολλὰ τοὺς ἔδωσε, τσουβάλι ἕνα γεμᾶτο,
Κι' ἐκεῖνοι τὰ μοιράσανε, μὲ αὐστηρὰ κριτήρια,
καὶ σὲ ὅλους τοὺς φίλους δώσανε,
γιὰ τὴ Γερμανία, διαβατήρια.
Τὸν ἄλλον μας τὸν Βουλευτὴ, κι' αὐτὸν ἐκεῖ τὸν εἶδα,
δῶρα ἔπερνε κι' αὐτός, πῆρε καὶ γιὰ τὸ ΓΡΙΒΑ.
Κι' ὁ ΓΡΙΒΑΣ τὸν εὐχαρίστησε, καὶ τοῦ εἶπε ἐγὼ δὲ θέλω,
δῶσε στοὺς ἄλλους φίλους μας, δῶσε στὸν ΒΕΝΙΖΕΛΟ.
Κι' ἂν λιγοστὰ σᾶς ἔτυχαν, κάντε ὑπομονή,
ΓΡΙΒΑ μὲ λέν ἐμένανε, μὲ λὲν καὶ ΔΙΓΕΝΗ.
Τοῦ ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ ἔδωσε, ἕνα δῶρον μεγαλεῖον,
τῆς Γεωργίας ἔπαθλον, καὶ αὐτῆς τὸ Ὑπουργεῖον,
Γιὰ νὰ εἶναι στὸ στοιχεῖον του, ποὺ ἔχει ξεκινήση,
καὶ τὸ πότε ἐδῶ καὶ πότε ἐκεῖ, τοῦ εἶπε νὰ τ' ἀφήση.
Τὸν Νικόλα Μήτση φώναξε, ποὺ εἶναι καλὸς ἐγκέφαλος,
ἕνα βιβλίον τοῦδωσε, ποὺ λέγετε «τραγέλαφος».
Καὶ τοῦ εἶπε διάβαστο καλά, τὴ χρονιὰ ἐτούτη,
καὶ τὰ Κόμματα νὰ γίνουνε, «Τσιμέντο» καὶ «Μπαροῦτι».
Εἰς τὸν Νταῆ τὸν ΠΑΝΟ μας, τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Ἀγῶνος»,
χρυσὸ βραβεῖον τοῦδωσε, ποὺ σκέπτεται ἐθνικοφρόνως.
Διότι βλέπει τοὺς «ἀλλότριους» καὶ τοὺς «σκοπούς» ποὺ ἔχουν,
ποὺ τὰ ἁρμόδια ὄργανα, οὐδάλως τοὺς προσέχουν.
Κ' ὁ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ τοῦ φώναξε, πάρε καρότσα κι' ἔλα,
«ἀπὸ τὴν Πόλι ἔρχομαι καὶ στὴν κορφὴ κανέλλα».
Εἰς ὅσους δὲν ἐπρόφθασαν, τοὺς λέω ἀπὸ τώρα:
Τὸ 62 μὲ τὸ καλό, θὰ τοὺς μοιράσω δῶρα.
Καὶ τώρα ἀφῆστε με ἥσυχον, νὰ παίξω κομβολόγιον,
καὶ τῆς καινούργιας τῆς χρονιᾶς, νὰ γράψω ἑορτολόγιον!

W

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα τὴν ἡμέραν τῶν Χριστουγέννων οἱ ἀραβῶνες τῆς δίδος Ἑλένης Παπαμιχαήλ, θυγατρὸς τοῦ φιλτάτου μας κ. Ἀποστόλου Παπαμιχαήλ, δικηγόρου, μετὰ τοῦ κ. Ἐρρίκου Γκούνη. Εἰς τοὺς μνηστευθέντας διαβιβάζομεν τὰ θερμά μας συγχαρητήρια, εὐχόμενοι ταχεῖαν τὴν στέψιν.

ΣΤΡΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Στὸν ἀγαπημένον μας ἀδελφὸν Ἐρρῖκον Γκούνη δώσαντα ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου μετὰ τῆς ἐξαιρέτου δίδος Ἑλένης Παπαμιχαὴλ, εὐχόμεθα κάθε εὐτυχίαν καὶ καλὰ στέφανα.

Κώστας — Πιπίτσα Παπαντωνίου.

—Εἰς τὸν ἀγαπημένον μας ἀνεψιόν Ἐρρῖκον, μνηστευθέντα μετὰ τῆς χαριτωμένης δίδος Ἑλένης Παπαμιχαήλ, εὐχόμεθα καλὰ στέφανα.

Οἰκογένεια: Ἀλ. Παπακοσμᾶ

—Εἰς τοὺς ἀγαπητούς μας Ἐρρῖκον Γκούνην καὶ δίδα Ἑλένην Παπαμιχαήλ, μνηστευθέντας, εὐχόμεθα καλὰ στέφανα.

—Εἰς τὸν ἀγαπητόν μας Ἐρρῖκον Γκούνη μνηστευθέντα μετὰ τῆς δίδος Ἑλένης Παπαμιχαὴλ, εὐχόμεθα καλὰ στέφανα.

Οἰκογένεια: Σαρρέα.

—Εἰς τὴν πολυαγαπημένην μας ἀδελφὴν Ἑλένην, μνηστευθεῖσαν μετὰ τοῦ Ἐρρίκου Γκούνη, εὐχόμεθα ταχεῖαν τὴν στέψιν.

Οἰκογένεια: Γιαννοπούλου.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ

Ὁ κ. Θεόδ. Εὐ. Μόσχος ἐξ Ἀραχώβης Φιλιατῶν προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Μηχανικοῦ Γ' τάξεως τοῦ Ἐμπορικοῦ. Τὸν συγχαίρομεν ἐγκαρδίως καὶ τοῦ εὐχόμεθα εἰς ἀνώτερα.

Ἐγγραφὴ εἰς τοὺς Ἐκλογ. Καταλόγους

Ὡς γνωστὸν τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1961 ἀρχίζει ἡ τακτικὴ ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Ὅσοι δὲν εἶναι ἐγγεγραμμένοι ἢ ἐπιθυμοῦν τὴν μεταφορὰν τῶν ἐκλογικῶν των δικαιωμάτων εἰς τὸν σημερινὸν τόπον τῆς μονίμου διαμονῆς των ὀφείλουν νὰ μεριμνήσουν ἐγκαίρως διὰ τὴν σύνταξιν τῶν προβλεπομένων δικαιολογητικῶν ζητοῦντες πληροφορίας σχετικὰς ἀπὸ τὰ εἰρηνοδικεῖα ἐπαρχίαν Φιλιατῶν καὶ Νομαρχίαν Θεσπρωτίας.

Ἐκλιποῦσαι φυσιογνωμίαι

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΒΕΝΤΙΡΗΣ
Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ.
Ἐπίτιμος Γενικὸς ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως

ΚΩΝ)ΤΙΝΟΣ ΜΑΝΕΤΤΑΣ
Ἀντιστράτηγος ἐ.ἀ.
τ. ὑπουργὸς Κυβερνήσεως
Πλαστήρα

Δύο ἐκλεκταὶ φυσιογνωμίαι τῆς Στρατιωτικῆς οἰκογενείας ἐξέλιπον ἐντὸς δεκαημέρου. Οἱ Στρατηγοὶ Κ. Βεντήρης καὶ Κων. Μανέττας. Καὶ οἱ δύο ἀπετέλουν κορυφὰς τοῦ στρατοῦ. Διότι ἦσαν οἱ ἐκλεκτότεροι τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν μὲ πολυσχεδῆ ἐθνικὴν δρᾶσιν. Τὸ ὄνομά των καὶ ἡ δρᾶσις των εἶναι συνδεδεμένα μὲ τὰ ἡρωϊκώτερα κατορθώματα τῆς φυλῆς. Δημοκρατικοὶ μέχρι μυελοῦ ὀστέων ἠκολούθησαν εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας τὸν μεγάλον δραματιστὴν ἀείμνηστον Βενιζέλον καὶ συνέβαλον εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς Ἑλλάδος τῶν πέντε θαλασσῶν. Καὶ ἐσυνέχισαν τοὺς ἀγῶνας των ὑπὲρ τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Ἔθνους μέχρι τῆς τελευταίας πνοῆς. Ὅσοι ἠτύχησαν νὰ συμπολεμήσωσι μαζί των καὶ ἐγνώρισαν τὰς ἱκανότητάς των καὶ τὴν ἀνδρείαν των αἰσθάνονται βαθυτάτην λύπην διὰ τὴν ἀπώλειάν των. Ἂς εἶναι ἐλαφρὸ τὸ χῶμα ποὺ ἐσκέπασε τοὺς δύο διακεκριμένους καὶ γενναίους Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς καὶ ἡ μνήμη των αἰωνία.

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΑΣ

Η ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ

Ἀγαπητὲ Γιάννη,

Παρακολουθῶ μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τοὺς σκληροὺς ἀγώνας σας. Παρηκολούθησα μὲ ἱερὰν συγκίνησιν τὴν τελευταίαν σας περιπέτειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεδείχθης ἠθικῶς νικητής. Σᾶς στέλλω δρχ. 200 διὰ τὴν ὑλικὴν ἐνίσχυσιν τῆς «Πανθεσπρωτικῆς»

Μὲ φιλίαν καὶ ἐκτίμησιν
ΔΗΜ. ΠΡΑΣΟΣ

Παγκράτι (Ἀθηνῶν) 7)12)60

Φίλε κ. Οἰκονομίδη,

Παρακολουθῶ τοὺς εὐθαρσεῖς ἀγώνας σας καὶ ὑπερηφανεύομαι διότι τόσον τολμηρὰ καὶ ἄφοβα ἀγωνίζεσθε διὰ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν τιμὴν καὶ ἀξιοπρέπειαν τοῦ τόπου μας. Αἰσθάνομαι ὑποχρέωσιν νὰ ἔλθω ἀρωγὸς εἰς τὸν ἀγῶνα σας. Ἐκ τοῦ πενιχροῦ μου βαλαντίου σᾶς στέλλω ἐπιταγὴν ἐκ δρχ. 200.

Ἀθῆναι 9)12)60

Μετὰ θερμῶν χαιρετισμῶν
Π. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ κ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Ἀπὸ τὸν Δικηγόρον κ. Χρ. Σταυρόπουλον ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν ἔχει τὴν γνώμην ὅτι, δυνάμει τοῦ Νόμου περὶ Τύπου, ὑποχρεούμεθα νὰ δημοσιεύσωμεν.

Ἂν καὶ δὲν ἔχομεν οὐδεμίαν ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ περὶ Τύπου Νόμου νὰ δημοσιεύσωμεν τὴν ἐπιστολήν του, διότι ὑπερβαίνει εἰς τὸ δεκαπλάσιον τὴν ἔκτασιν τοῦ πρὸς ἀνασκευὴν δημοσιεύματος καὶ περιέχει φράσεις προφανῶς δυσφημηστικὰς εἰς βάρος μας καὶ ἐκ παραλλήλου αὐτοδιαφήμησίν του, ἐν τούτοις διὰ νὰ μὴ νομίσῃ ὅτι φοβούμεθα τὰ δημοσιεύματά του καταχωροῦμεν ταύτην αὐτουσίαν καὶ ἐξ ὁλοκλήρου. Δὲν εἶναι δὲ ἄγνωστον εἰς τὸν κ. Σταυρόπουλον ὅτι τὰ ἐπὶ πλέον τοῦ ἀνασκευαζομένου τεμάχια τῆς ἐπιστολῆς ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ δημοσιεύσωμεν κατὰ ρητὴν τοῦ Νόμου διάταξιν.

Ὀφείλει ὅμως νὰ γνωρίζῃ ὁ κ. Σταυρόπουλος ὅτι ἐπὶ μίαν 40ετίαν, διαβιῶν, ὡς ἰσχυρίζεται, ἐν Θεσπρωτίᾳ δὲν ἔχει ἐν τούτοις ἀφομοιωθῆ μὲ τὸν τόπον, πρὸς τὸν ὁποῖον μένει τελείως ξένος μέχρι τοῦδε, ἀφοῦ μάλιστα καὶ εἰς τὸ δημοσίευμά του δὲν τολμᾷ ν' ἀποκαλέσῃ τοὺς Θεσπρωτοὺς συμπατριώτας του.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πρόκλησίν του, τοῦτο δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ τὸ ἐπαναλάβωμεν, διότι καὶ τὸ μετὰ τὴν δίκην μας ἄρθρον του καὶ τὸ μὲ τὸν τίτλον «ἐπιβεβλημένη ἀπάντησις» τοῦ κ. Βαλασκάκη σαφῶς ὁμιλοῦσι περὶ αὐτοῦ. Μήπως δὲν ἐνθυμεῖται ὁ κ. Σταυρόπουλος ὅτι κατὰ τὴν ἐξέτασιν μάρτυρος τινος ἐν τῇ δίκῃ μας εἶπεν ὅτι ἡ ἐθνικὴ συνείδησις ἀπαγορεύει νὰ ὁμιλῆται ἡ ἀλβανικὴ διάλεκτος καὶ νὰ μὴ ἀκούεται καὶ νὰ μὴ δίδωνται ἀπαντήσεις εἰς τὴν ἀλβανικήν, παρὰ τῶν προέδρων τῶν Κοινοτήτων, ἔστω καὶ ἂν ὁ συγχωριανός των ἀγνοεῖ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν; Ἢ μήπως δὲν ἐνθυμεῖται ὅτι ἡ ὑπεράσπισίς μου καὶ μετ' αὐτὴν ὅλοι οἱ Θεσπρωτοί, οἱ παρακολουθοῦντες τὴν δίκην, ὅπως χαρακτηριστικῶς γράφει ὁ κ. Βαλασκάκης εἰς τὸ δημοσίευμά του, ἐξηγέρθησαν διὰ τὸν ἀφορισμόν τοῦτον τοῦ κ. Σταυροπούλου; Τὰ γνωρίζει ὅλα καλῶς. Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς του, ἤν ἀμέσως κατωτέρω δημοσιεύομεν, εἶναι ἄλλος καὶ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ εἰς τὸ ἑπόμενον φύλλον:

Κύριε Διευθυντά,

Διαψεύδω μετ' ἀγανακτήσεως ὅτι κατὰ τὴν δίκην σας ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου Θεσπρωτίας ἐξεστόμισα ἀτυχῆ φρᾶσιν θίγουσαν τὴν ἐθνικὴν φιλοτιμίαν τῶν Θεσπρωτῶν

Σᾶς προκαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὴν δῆθεν ἀτυχῆ φρᾶσιν μου. Οἱαδήποτε δημοσιεύματά σας δὲν δύνανται νὰ κλονίσωσι τὴν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν Θεσπρωτῶν πρὸς τὸ πρόσωπόν μου διότι γνωρίζουσιν ὅτι ἡ μεταξὺ αὐτῶν ἐπὶ ὁλόκληρον σχεδὸν 40ετίαν διαβίωσίς μου δὲν ἦτο εἰμὴ ἕνας συνεχὴς ἀγὼν διὰ τὰ δίκαια καὶ τὰ συμφέροντά του τόσον ἐν εἰρήνῃ ὅσον καὶ κατὰ τὸν ἀγῶνα ἐθνικῆς ἀπελευθερώσεως, ὅτε μετὰ τούτων ἠγωνίσθην καὶ ἐν ὅπλοις ἀκόμη καὶ μετὰ τούτων ἐκινδύνευσα τὴν ζωήν μου. Εἰς δύο ἄλλως τε ἐνυπόγραφα ἄρθρα μου ἐτόνισα τὴν φιλοπατρίαν τῶν Θεσπρωτῶν καὶ τὴν ἀκραιφνῆ των ἐθνικὴν συνείδησιν ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ καρποφορήσωσι αἱ διαβολαὶ οἱουδήποτε.

Παρακαλῶ ὅπως ἡ παροῦσα δημοσιευθῆ ἐμπροθέσμως δυνάμει τοῦ περὶ τύπου Νόμου.

Μετὰ τιμῆς
ΧΡ. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

"ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ ΓΡΙΒΑ,,

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κινήσεως Ἐθνικῆς Ἀναδημιουργίας στρατηγὸς Γρίβας ἀναφερόμενος εἰς τὰ προκύψαντα ζητήματα σχετικῶς μὲ τὴν ἔνταξιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Κοινὴν Ἀγορὰν προέβη εἰς τὰς ἀκολούθους δηλώσεις:

«Ἡ Κυβέρνης κατήγαγε δύο νέους θριάμβους εἰς τὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Ὁ πρῶτος ἀφορᾶ τὴν μεταφορὰν τοῦ βάρους τῶν στρατιωτικῶν μας δαπανῶν ἀπὸ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὴν Γερμανίαν. Πρόκειται περὶ διπλωματικοῦ κολάφου ἄνευ προηγουμένου δεδομένου, ὅτι ἡ μεταφορὰ αὕτη ἔγινεν ἐν ἀγνοίᾳ ἢ κατὰ τὴν ἐπικεκεστέραν ἐκδοχὴν παρὰ τὰς ἀντιρρήσεις τῆς ἑλληνικῆς πλευρᾶς καὶ δεδομένου συγχρόνως ὅτι ἀγνοοῦνται τελείως οἱ ὅροι τῆς μεταφορᾶς ταύτης ἢ καὶ τὸ χειρότερον τῶν συνεπειῶν της ἐπὶ τῆς ἐν γένει στρατιωτικῆς μας διαρθρώσεως.

Ὁ δεύτερος θρίαμβος τῆς Κυβερνήσεως σχετίζεται μὲ τὴν ἀποτυχίαν τῶν διαπραγματεύσεων διὰ τὴν εἴσοδόν μας εἰς τὴν Κοινὴν Εὐρωπαϊκὴν Ἀγοράν, ἀποτυχίαν μάλιστα τὴν ὁποίαν σχολιάζει κατὰ τὸν πλέον περίεργον τρόπον ὁ ὑπεύθυνος δι' αὐτὴν Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. Ἀβέρωφ ἐξήντλησε τὸ διπλωματικόν του δαιμόνιον κατὰ τὰς συζητήσεις διὰ τὴν ὑπογραφὴν καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμμωνιῶν τῆς Ζυρίχης μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ μὴ εἶναι πλέον εἰς θέσιν νὰ προστατεύσῃ τώρα τοὺς Ἕλληνας παραγωγοὺς καπνῶν καὶ πορτοκαλιῶν. Τοιουτοτρόπως δὲ ἀπέβησαν ἄκαρποι καὶ αἱ παροιμιώδεις ἐπιστολαὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ πρὸς τοὺς συναδέλφους του τῶν ἐξ χωρῶν τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς μὲ τὰς ὁποίας ἐπιστολὰς πρὸ ὀλίγων μόλις ἡμερῶν προεξωφλεῖτο ἡ εὐμενὴς λύσις τοῦ ζητήματος. Καὶ ἀπομένει μόνον ἡ ἀπορία διὰ ποῖον λόγον ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐπῆρε μίαν σαφῆ θέσιν ἔναντι τοῦ θέματος τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς καὶ πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῶν Συμφωνιῶν τῆς Ρώμης, ὁπότε ἡ ἰσότιμος εἴσοδός μας εἰς τὸν εὐρύτερον αὐτὸν οἰκονομικὸν χῶρον δὲν θὰ συνήντα καμμίαν δυσκολίαν.

Ἕως πότε ἡ Κυβέρνησις Καραμανλῆ θὰ ἐξακολουθῇ νὰ χειρίζεται τόσον βασικὰ καὶ κρίσιμα θέματα σχετιζόμενα μὲ αὐτὴν ταύτην τὴν οἰκονομικήν μας ὑπόστασιν χωρὶς νὰ συμβουλεύεται κανένα, χωρὶς νὰ ἀποσαφηνίζῃ τὴν στάσιν της ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου καὶ χωρὶς νὰ λογοδοτῇ ποτὲ διὰ τὰς διαρκεῖς της ἀποτυχίας.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνέχεται ἐπ' ἄπειρον νὰ εὑρίσκεται πρὸ τετελεσμένων γεγονότων καὶ χειρισμοῦ δικτατορικῶς ζητημάτων ἀφορώντων τὸ μέλλον του ὑπὸ μιᾶς Κυβερνήσεως ἡ ὁποία βαίνει καθημερινῶς ἀπὸ ἀποτυχίαν εἰς ἀποτυχίαν, ὁ δὲ πολιτικὸς κόσμος ὁ ὁποῖος θὰ διαδεχθῇ τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν δὲν εἶναι διατεθειμένος νὰ δεχθῇ τὸν ρόλον τοῦ κληρονόμου ἀθλίων χειρισμῶν τῶν ἐθνικῶν μας ζητημάτων».

ΠΑΙΓΑΓΩΓΙΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τῶν οἰκείων κ.κ. Ἐπιθεωρητῶν συνεκροτήθησαν δύο παιδαγωγικὰ Συνέδρια ἐν Φιλιάταις καὶ Παραμυθίαν. Εἰς αὐτὰ παρέστησαν οἱ δημοδιδάσκαλοι ἑκάστης περιφερείας, παρηκολούθησαν δὲ τὰς ἐργασίας των οἱ κ.κ. Νομάρχης Θεσπρωτίας καὶ Γεν. Ἐπιθεωρητὴς Στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως Ἠπείρου. Κατ' αὐτὰ ἐξητάσθησαν θέματα παιδαγωγικά, ψυχολογίας, πρακτικῆς διδασκαλίας κ.λ.π.

ΝΕΟΝ ΣΥΝΘΗΜΑ

Ὅταν οἱ ἑπτὰ Ἱεράρχαι, τὸ ἄνθος τῆς Ἱεραρχίας τῆς ἐκκλησίας μας, ὑπέγραψαν τὸ γνωστὸν μανιφέστον κατὰ τῆς σαπίλλας τῆς ἐκκλησίας, ἠρωτῶντο μεταξύ των ἐὰν «εἶσαι μετὰ τῶν 7»; Ἤδη ἐξ ἀφορμῆς τῆς δημοσιεύσεως παρ' ἡμῶν τῆς πληροφορίας ὅτι δέκα ἱερεῖς μᾶς ἔστειλαν 800 δρχ. (δι' ὀφειλομένας συνδρομὰς ἐννοεῖται) ἐρωτῶνται μεταξύ των: «Εἶσαι μεταξὺ τῶν δέκα;». Διότι προφανῶς χαρακτηρίζονται οὗτοι ὡς... ἀντάρται! Καταβάλλεται προσπάθεια νὰ ἀνακαλυφθοῦν ποῖοι εἶναι καὶ αἱ ὑπόνοιαι στρέφονται πρὸς ἐκείνους τοὺς ἱερεῖς, οἱ ὁποῖοι θεωροῦνται φίλοι μας! Καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀνεύρεσις εἶναι δυσχερὴς οἱ θυμοὶ ἐκσποῦν κατά... δικαίων καὶ.. ἀδίκων! Ὅπως ἡ φωτιὰ ὅταν μπαίνῃ καίει χλωρὰ καὶ ξηρὰ ξύλα. Λόγος γίνεται καὶ δι' ἕνα ἀρχιμανδρίτην. Ὁ ἀρχιμανδρίτης ὅμως ὁ ὁποῖος μᾶς ἔστειλε 200 δραχ. ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν εἶναι τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιοχῆς τῆς Μητροπόλεώς μας. Κακῶς ὑποπτεύονται τοὺς ἐν τῇ περιοχῇ μας πέντε ἱερεῖς—ἀρχιμανδρίτας, διότι δὲν ἐγνωρίζομεν ὅτι οἱ.. στερηθέντες πρὸ πολλοῦ τοῦ τίτλου τοῦ ἀρχιμανδρίτου ἀποκαταστάθησαν πάλιν εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο. Τὸ ἐπληροφορήθημεν αὐτὸ ἐκ τῶν ὑστέρων. Τὰ σημειοῦμεν αὐτὰ γιὰ νὰ μὴ βροῦν οἱ ἄνθρωποι τὸν μπελιά τους! Εἶναι ἀρκετοὶ οἱ μπελιάδες ποὺ ἔχουν οἱ ἀτυχεῖς κληρικοὶ στὸ κεφάλι των!

ΟΙ ΕΝΙΣΧΥΤΑΙ ΜΑΣ

Τάκης Ταβαντζόπουλος 150, Ν. Ε. 100, Χρ. Τζοῦνος 100, Ἐλ. Σουλιώτης 100, Ἰ. Γιωτάκης 100, Γεράσιμος Μπελεγρίνος 100, Κοιν. Πέρδικας 200, Τσαμαντᾶ 200, Κορύτιανης 200, Δ.Σ. 150, Σ. Ραπτ.. 50, Γ. Τσ. 50, Λ. Μητσ.. 50, Πρ. Νίκου 50, Κατάστημα Τσαμανταίων... 50, Β. Γκατζιώνης 100, Τ. Κέκκας 50, Κ.Π.Λ. 200, Προδρομίου 200, Τακ. Σακκᾶς 60, Β. Κακούτσης 100, Στ. Σαμαρᾶς 50 Στάθης 500 Ἅπαντας θερμῶς εὐχαριστοῦμεν.

Παρακαλοῦμεν συγχρόνως τοὺς καθυστεροῦντας τὰς συνδρομὰς τῆς ληξάσης πενταετίας νὰ φροντίσουν νὰ ἐκπληρώσουν τὰς ὑποχρεώσεις των. Ὅσοι ἐκ τῶν παλαιῶν συνδρομητῶν δὲν θὰ λάβουν ἀπὸ 1)1)1961 τὸ φύλλον, νὰ ἔχωσιν ὑπ' ὄψει των ὅτι τοὺς διεγράψαμεν ἐκ τοῦ καταλόγου τῶν συνδρομητῶν, ὡς μὴ πληρώσαντας. Θὰ τοὺς ἐπαναγράψωμεν ἐφ' ὅσον θὰ φροντίσουν διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλομένων, ἔστω καὶ τμηματικῶς.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

—κ. Δοκτ. Γιά.., Μακροσκελέστατον τὸ κείμενον ἐκ 10 σελίδων πυκνογραμμένων. Ἐξηντλημένον καὶ τὸ θέμα. Θὰ μᾶς δοθῇ εὐκαιρία νὰ δημοσιεύσωμεν περιλήψεις τοῦ κειμένου, ποὺ εἶναι πράγματι ὑπέροχον καὶ σᾶς συγχαίρομεν.

—κ. Χρ. Σταυρόπουλον ἐνταῦθα. Σᾶς διεγράψαμεν. Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς στείλητε 150 δρχ. ὑπόλοιπον ὀφειλῆς.

—κ. Β. Μ. Ἐλήφθη ἐπιστολὴ καὶ περιεχόμενον. Ἐζητήσαμεν ἐπαλήθευσιν πληροφοριῶν. Καὶ ἐντὸς ὀλίγου «θὰ σκάσῃ ἡ βόμβα» καὶ θὰ ἀποκαλυφθῇ ποῖοι εἶναι οἱ ἀληθινοὶ πατριῶται καὶ ποῖοι οἱ ψεύτικοι. Ὑπομονὴ χρειάζεται. Ἡ Θεία Νέμεσις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνθρωπίνη τοιαύτη, θὰ ἐπιβάλουν τὰς νομίμους κυρώσεις. Ἀτιμωρητεὶ δὲν τὰ βάζει κανεὶς μὲ τὴν «Παν)κὴν». Ὅσοι τἄβαλαν ζημιωμένοι βγῆκαν. Καὶ ἠθικῶς ὠφελημένοι ἡμεῖς. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἠθικὴν συμπαράστασιν εἰς τοὺς ἀγῶνας μας.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Τὸ ἐν Ἡγουμενίτσῃ Κατάστημα Ποδηλάτων καὶ Σφαιριστηρίων εἰς τιμὴν εὐκαιρίας. Πληροφορίαι δίδονται εἰς τὸ ἴδιον κατάστημα Γεωργίου Βαγενᾶ καθημερινῶς.

ΛΑΧΕΙΟΝ
ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ

ΜΕΓΑΛΕΣ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΕΣ ΕΦΕΤΟΣ
Μεγαλύτερα Κέρδη — Περισσότεροι Τυχεροὶ

Μὲ 40 δραχμὲς μπορεῖτε νὰ κερδίσετε:
1) Τὸ πρωτοφανὲς κέρδος τοῦ ὑπερτυχεροῦ ὅλων τῶν Σειρῶν, Σπίτια — Μαγαζιά — Αὐτοκίνητο — Ὁμολογίες.
2) Τὸ δῶρον τοῦ 1.000.000 μετρητά.
3) Σπίτια ἀπὸ τὰ γενικὰ κέρδη.
4) Σπίτια — Αὐτοκίνητα — Μετρητὰ ἀπὸ τὰ ηὐξημένα ἐφέτος κέρδη ΕΚΑΣΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ.

Ἐπὶ πλέον οἱ κάτοχοι ΛΑΧΕΙΩΝ ΤΩΝ 8 ΠΡΟΝΟΜΕΙΟΥΧΩΝ ΣΕΙΡΩΝ (1—8) διεκδικοῦν τὸ ΕΙΔΙΚΟΝ ΜΕΓΑΛΟ ΚΕΡΔΟΣ, τὸ ὁποῖον εἶναι:
ΔΥΟ ΣΠΙΤΙΑ — ΜΑΓΑΖΙ — ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ — 100.000 ΜΕΤΡΗΤΑ.

—Τὰ Σπίτια παραδίδοντα εἰς τοὺς τυχεροὺς μὲ ὅλα τὰ ἔξοδα πληρωμένα ἀπὸ τὴν ΕΝΩΣΙΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ καὶ ἀσφαλισμένα δι' ἓν ἔτος.

—Τὰ αὐτοκίνητα μὲ πληρωμένην τὴν ἐφ' ἅπαξ εἰσφορὰν, τὰ συμβολαιογραφικὰ, μὲ ἀριθμόν, τὸν φόρον κυκλοφορίας δι' ἓν ἔτος καὶ ἐπίσης ἀσφαλισμένα δι' ἓν ἔτος.

ΟΙ ΤΥΧΕΡΟΙ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΠΑΡΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΤΙΠΟΤΑ

Ἀγοράσατε ἐγκαίρως καὶ πρὶν ἐξαντληθοῦν ΛΑΧΕΙΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΑΠΟ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΣΕΙΡΕΣ
Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον αὐξάνετε τὶς πιθανότητες νὰ κερδίσετε ἕνα ἢ καὶ περισσότερα μαζὺ ἀπὸ τὰ ἐφετεινὰ καταπληκτικὰ κέρδη τὰ ὁποῖα θὰ διανεμηθοῦν
ΕΙΣ 19.000 ΤΥΧΕΡΟΥΣ

(Μόνον ἔγγραφος ἐντολὴ τῆς τῆς Ε.Σ.Η.Ε.Α. ἰσχύει διὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης).

ΤΟ
ΕΘΝΙΚΟΝ ΛΑΧΕΙΟΝ

εἰσέρχεται εἰς τὰς παραμονὰς
ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΟΥ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ
ἥτις θὰ ἀρχίσῃ εἰς τὰς 29 Δεκεμβρίου καὶ θὰ διαρκέσῃ μέχρι 4 Φεβρουαρίου 1961
ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ
Κατ' αὐτὴν 329.300 τυχεροὶ κατὰ δέκατα γραμματίων
ΘΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΕΝ ΣΥΝΟΛΩ ΔΡΧ 70.047.000
ΑΝΑΝΕΩΣΑΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΣΑΣ
Καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἂς ἀγοράσουν καὶ τώρα ἕνα ἀριθμὸν διὰ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὰ πλούσια κέρδη καὶ τὸ
ΔΩΡΟΝ ΤΩΝ 5.000.000